

Чаша с. ж. стаканъ, чаша. **Чáши и Чéши мн. ч.** **Чáшка и Чéшé ум.**: Като съ чаша вино и служува. *M. 173.* Кому да и поклониме Ова златна чаша? На поклонъ да је свекору; Поклонете домакину. На поклонъ да му етъ. *M. 551.* Седналъ ми є довлетъ Ага Во ода во сараи, Въ ржка држитъ чаша кофе. *M. 592.* Кладе чаша върхъ трапеза *B. 133.* Сичко, штото имамъ склпи чеши и закопано злато въ земј-та—ште продамъ. *Tб. 94.* „Варай калфи віе шегарти!—Столови да имъ кладете И чапи да имъ дадете“ *M. 77.* Пјка, като дѣдъ за пјлнъ чашкъ. *Ч. 217.* Невеста му далá винцé у чашу, и он сп испил винцёто и дал вой пѣрстен у чашуту. *Пс. 19—20, 254.* Хитрій кръчмаръ му подава джаба едно шикерче, или малко ряпа усолената да му са десщé да смръкне още една чашка. *Зк. 81.* Дружината весело издоцваше чешкитъ и ставаше по-буйна *Зк. 65.* Недѣля ще им залива всѣкиму чешка прилива. *Д. 21, 19—20.* Чашка-та на растеніе-то рафлезія побира у себѣ си двѣ мѣры (ведра) водѣ. *Л. Д. 1871 р. 106.*

Че союзъ 1) что: Видите ли че смирихъ земя, Че смирихъ земя Палиянска. *M. 53.* Да чује твоята майка—и баща, Че им на госте иде ме *Д. 34, 47—49.* Владика беда бедило, Че либи булче емирче. *M. 51.* Обади, че станжло є чудо голъмо. *Донесъ, что совершилось великое чудо.* *P. 3. 2)* постъдовательное и, да и, и тогда, и за тѣмъ: Той стана че отиде (*всталъ и пошелъ*).—Стоян си стадо покара Че го на валог превали. *Д. 4, 17—19.* Отдѣ зачу царя и везиря, Че си прати седемдесет паши. *Д. 42, 6—7.* Назадъ му ржци вързаль, Чи го напретъ конь караше. *M. 92.* И тогава самъ свѣти Иліа Имъ даде ситна лятна роса, Че си роди земя Палестинска. *M. 53.* Разсѣрди се юнак аралія, Новлѣче се по корѣм по рѣцѣ Че си дрѣпнъ пушка гѣгайлийска Че удари піле соколово. *Д. 3, 21—24.* Не ся є опил Турчина Най ся є опил млад Стоян Че му ся дрѣмка додрема; Че лёгнъ Стоян та заспа. *Д. 41, 10—13;* Че си станж болѣн Герги Че си грабнъ остра сабя Те отиде при налбантѣ. *Д. 40, 107—109.* Отъ дѣсять години дѣтето олава мотикъ въ рѣкѣ, че—на лози, въ 12—сърпъ, че на нивѣ и рано на угаръ *Ч. 60. 3)* потому что: Павунка не є за нази, Че є сирмашка дѣщеря. *Д. 65, 7—8.* Не ща, мамо, Стефанъ харенъ юнакъ, Че е Стефанъ юнакъ потъ юнаци, А азе самъ мома патъ момите. *M. 659.* Та накалесай, Калино, Сичката моя роднина,—Та да ни додать на госте, Че си е дошълъ деверъти. *M. 130.* Развѣржи ми рѣцети, Да си очити уміа, Че е днеска света неделя, Да ся богу помоля *M. 92.* Говѣе, че нѣма ѩо да jede *Ч. 142.* *4)* а то, или, въ противномъ случаѣ (*съ предшеств. повелит.*): Ага овничье да своарташ Ни фоярлай си ми кепена: Пу кепи да та познаваш,— Чи ща та, брате, удари За пусто воарлу хайдутче. *Ч. 322.* „Маме, не